

ERSO
KONK

iute
ERSO
PEASONSOR

MISSY **A THOUSAND TONGUES**
MAZZOLI

STEVE
REICH **NEW YORK COUNTERPOINT**

MOKALE **KOMENG**
KOAPENG

NJABULO
PHUNGULA **ABYSS**

ELIS **RAUA HÄÄLESTAMINE**
HALLIK

13. oktoober
2023

PAAVLI KULTUURIVABRIK

erso.ee

iute

ERSO PEASPONSOR

ELAV INSPIREERIV RIKASTAV

Eesti muusikat viivad üheskoos maailma ERSO ja fintech lute

ERSOga on võimalik koos kasvada.
Meid seob otsing ja inspiratsioon.
Nii ERSO kui ka lute püüdlevad alati
tiptaseme poole.

- TARMO SILD
lute juht ja kaasasutaja

E · R · · O

VABRIK

kell 21 – Paavli Kultuurivabrik
ERSO solistid ja kammerkoosseisud

Elis Hallik (1986)

„Raua häälestamine“ (2012) ~7’

Steve Reich (1936)

„New York Counterpoint“ (1985) ~11’

TAAVI ORRO klarnet

Jacob TV (1951)

Keelpillikvartett nr 2 „Postnuclear Winterscenario“ (1996) ~12’

KRISTEL KIIK viiul, MAAREN VIHERMÄE viiul, MAIRIT MITT-BRONIKOWSKA
viola, VILLU VIHERMÄE tšello

Missy Mazzoli (1980)

„A Thousand Tongues“ (2011) ~7’

THEODOR SINK tšello

Mokale Koapeng (1963)

„Komeng“ (2003) ~5’

KRISTEL KIIK viiul, MAAREN VIHERMÄE viiul, MAIRIT MITT-BRONIKOWSKA
viola, VILLU VIHERMÄE tšello

Njabulo Phungula (1993)

„Abyss“ (2015) ~9’

Kontserdist teevad otseülekande Klassikaraadio ja ERSO TV (erso.tv),
salvestised on ka järelkuulatavad ja –vaadatavad.

Tänane kava on eriline mitmel põhjusel. Esiteks on pea kõik teosed loodud selle aastatuhande sees ning teiseks on tänane kava võrdlemisi mitmekesine. Tallinna udu-uues kultuurivabrikus, mis avati avalikkusele käesoleva aasta juunikuus ning mis asetseb endise kalatööstuse territooriumil, kõlab muusikat maailma eri otstest. Kavas on eesti helilooja Elis Halliku teos neljale kõlarile, Pennsylvania maapiirkonnast pärit New Yorgi helilooja Missy Mazzoli pala tšellole ja elektroonikale ning Lõuna–Aafrikast pärit heliloojate Njabulo Phungula ja Mokale Koapengi muusika – ühelt keelpillikvartett ja teiselt teos fonogrammile. Üldistatult võib öelda, et tänase kontserdi muusikast võib ära tunda palju tööstusest kostuvaid helisid või selle ainest tabavaid kontseptsioone. Kontserti kuulates võib mõelda, kuidas kujutavad masinlikkust, tööstuslikkust või tehnoloogiat meie kaasaegsed heliloojad ja millist rolli mängib masinlikkus ja tehnoloogia tänapäeva kunstnike loomingus?

Elis Hallik (1986)

„Raua häälestamine“ (2012)

Elis Hallik on end viimase kümnendi jooksul sihikindlalt kinnistanud noorema põlvkonna omapärasemate komponistide hulka. Ühtaegu tugev ja habras, justkui paigal seisev, aga siiski liikumises ja lakkamatult teisenev. Loodusest inspireeritud, kuid samal ajal kaasaegse inimese, keskkonna ja tehnoloogia teemade üle mõtisklev. Need märksõnad kerkivad tema muusikat kuulates esimesena esile.

Terav kõrv märkab, et tugeva matemaatikuna on Halliku teoste ülesehituses kuulda ka matemaatika abi. „Just sellise harmoonilise plaani loomiseks, kui vahepeal tõesti on see, et tahaks nagu otsida uusi kõlalisi vahendeid, milleni kohe ise automaatselt ei tule, et siis ma olen küll arvutanud päris palju igasuguseid akorde jne,“ on helilooja rääkinud Eesti Rahvusringhäälingule antud intervjuus.

Elis Hallik. © Krõõt Tarkmeel.

Tänast õhtut avav „Raua häälestamine“ on kirjutatud 2012. aastal ning hõlmab endas eelsalvestatud ja töödeldud materjali. Teose pealkiri viitab selle esmaettekande toimumiskohale, Shenkari Tehnika- ja Disainikolledži galeriile Iisraelis ja Eesti Kunstiakadeemia sepa- ja ehtekunsti osakonna näitusele „Rituaal“.

Võiks öelda, et teos kujutab oma eeterliku ja nõidusliku kõlaga raua sõnumist. Osati on kuulda ka lõõtsa puhumist, siis millegi podisemist. Vormilt on teos hõlbus ja terviklik kuulamine, sest jõuab sinna, kust algas.

Helilooja ise on „Raua häälestamist“ kirjeldanud järgmiselt:

„Teos valmis koostöös Eesti Kunstiakadeemia ehte- ja sepakunsti osakonnaga ning selle ettevalmistusprotsessi juhtis Kadri Mälk. Teos uurib rituaali erinevaid aspekte ja selle tähtsust meie igapäevaelus, kujutades seda kui olulist vahendit tõelisuse ja kujutluse, nähtava ja nähtamatu maailma vahel.

Peamised märksõnad, mis selle teose keskmesse tõusevad, on rituaal, liturgia ja kohalolumoment. Rituaal esindab siin puhastumist ja rännakut, alustades ühest punktist ja lõpetades teisega.

Muusikalises tõlgenduses võib rituaalne protsess kujutada endast erinevate helimaastike ja emotsioonide vaheldumist. Kui võrrelda seda nt ehte loomisega, algab see õrnalt, kus ka muusika pakub peent helide ja kõlade mängu, rõhutades loomingu protsessi intiimsust, justkui viies kuulaja rituaali sügavamale sisse. Lõpuks jõuab muusika puhastumiseni, moodustades helilise tsükli, just nagu rituaali lõppemine viib tagasi alguspunkti, kuid rikastatuna uute kõlade ja tähendustega.

Kadri Mälki ja tema õpilastega koostöös sündinud teos avab ukse jumalikku ruumi ja salaruumi, rõhutades kohalolumomendi tähtsust rituaalide käigus. See kujutab rituaale kui olulist viisi inimeste elus tähenduse loomiseks ja sügavaid sidemeid loomise, kandmise ja jagamise kaudu.“

Steve Reich (1936) „New York Counterpoint“ (1985)

Stephen Michael Reich on Ameerika helilooja, kes on tuntud oma panuse poolest minimalistliku muusika arendamisse 1960. aastate keskpaigas ja lõpus. Reichi loomingut iseloomustab korduvate figuride kasutamine, aeglane harmooniline rütm ja kaanonid. Reich kirjeldab seda kontseptsiooni oma essees: „Mind huvitavad tajutavad protsessid. Ma tahan kuulda protsessi, mis leiab aset kõlavas muusikas.“ Selleks kasutab ta oma muusikas faasinilke tehnikat, mille käigus fraasi taasesituse intervalli muudetakse järk-järgult aja jooksul. Tegu on tehnikaga, mis sai võimalikuks just tänu tehnoloogia arengule.

„New York Counterpointi“ tellis Reichilt The Fromm Music Foundation klarinetist Richard Stolzmanile ning see on komponeeritud 1985. aasta suvel. See on jätk teoses „Vermont Counterpoint“ (1982) leiduvatele ideedele, kus solist mängib vastu eelsalvestatud lindile, mille ta on ise sisse mänginud. „New York Counterpointis“ salvestab solist ette kümme klarineti- ja bassklarnetipartiid ning esitab publiku ees viimase, 11. partii.

„New York Counterpointi“ kompositsiooniprotseduurid hõlmavad mitmeid, mis esinevad ka Reichi varasemas muusikas. Selle alguses kõlav pulseerimine pärineb teosest „Muusika 18 muusikule“ (1976). Ühe ja sama instrumendi korduvate melodiamustrite kasutamist võib leida ka mitmest helilooja varasemast teosest, näiteks „Piano Phase“ ja „Violin Phase“, millest mõlemad on kirjutatud aastal 1967. Helilooja toob välja, et mustrite olemus, nende harmooniline kombinatsioon ja kiire muutumine peegeldab tema eelnevate teoste hulgast eriti sekstetti (1985).

„New York Counterpoint“ koosneb kolmest osast — kiire, aeglane, kiire —, mis mängitakse üksteise järel ilma pausita. Tempomuutused on järsud ja suhtes 1:2. Teose taktimõõt on $3/2 = 6/4 (=12/8)$. Nagu ikka seda taktimõõtu

Steve Reich.

kasutades, ei ole täpselt aru saada, kas teos kõlab n–ö kolme või nelja peale. „New York Counterpointi“ viimases osas mängivad bassklarneti partiid selle kahesusega. Esmalt rõhutavad nad kolmeseid taktirühmi, seejärel neljaseid, samas kui helikõrguselt kõrgemal paiknevate klarnetipartiide rõhud jäävad sisuliselt muutumatuks. Helilooja lisab, et aktsendi muutmise tulemusel muutub arusaam sellest, mis tegelikult ei muutu.

Mil Elis Halliku teos viitab rauale kui millelegi, mis seostub otseselt tööstusega, siis Reichi teos viitab oma masinlikkuses hoopis ühele maailma metropolile, New Yorgile, ning nimetab seal toimuvat või oma kompositsioonivõtet (faasiinike tehnika) New Yorgi kontrapunktiks, polüfooniaks.

Jacob TV (1951)
Keelpillikvartett nr 2
„Postnuclear Winterscenario“
(1996)

Hollandi *avant-pop* helilooja Jacob ter Veldhuis alustas oma muusikuteed rokkmuusikuna ning õppis Groningeni konservatooriumis Luctor Ponse'i ja Willem Frederik Boni juures kompositsiooni ja elektroonilist muusikat. 1980. aastal sai ta Hollandi kompositsiooniahhinna ja temast sai n–ö täiskohaga helilooja, kes saavutas peagi tuntuse oma meloodiliste kompositsioonidega. Tema pseudonüüm Jacob TV tuleb tema kodulehe sõnutsi sellest, et see lihtsalt kõlab lahedalt, nii nagu ka tema muusika, mis on pikitud libedate helide ja heas mõttes veidrate sãmplite või näidetega. „Ma pipardan oma muusikat suhkruga,“ on ta öelnud. Ajakirjandus on nimetanud teda ka „uue muusika Jeff Koonsiks“. Tema *coming-out* ultratonaalse muusika heliloojana tipnes Dante „Jumalikul komöödial“ põhineva teosega „Oratorio Paradiso“.

Keelpillikvartett nr 2 „Postnuclear Winterscenario“ („Tuumajärgne talvestsenaarium“) põhineb 23. jaanuaril 1991 ehk vahetult pärast Lahesõja puhkemist loodud samanimelisel klaverisoolol. Meteoroloogid ennustasid

Jacob TV. © Preston Stahly.

meedias apokalüptilisi tagajärgi kliimale ja keskkonnale, mis sarnanesid tuumasõjale ning nimetasid seda „tuumajärgseks talvestsenaariumiks“. „Nii otsustasin väljendada oma võimetust sõnu suust välja saada muusikas ja kirjutasin teose vaid mõne tunniga, mis on ühtlasi võib-olla kõige lihtsam muusika, mida kunagi kirjutanud olen,“ on Jacob TV oma teost kirjeldanud. Ühest e-noodist koosnevat silmuselist „meloodiat“ saadavad üksnes neli nooti: h, a, g ja fis. Teoses puudub rütmiline, meloodiline ja harmooniline areng. Peamine väljendusviis seisneb kordamises ja selle edastamises.

Jacob TV sõnul palusid muusikud tal arranžeerida ka teisi „stsenaariume“ ja sedasi kirjutas ta erinevaid ja meloodilisemaid versioone koorile, löökpillidele, ühele ja kahele kitarrile, kahele klaverile, keelpillikvartetile, saksofonikvartetile, keelpilliorkestrile ja 2005. aastal viimaks ka sümfooniaorkestrile. Iga stsenaarium on veidi erinev, kuid nende kõigi ühine osa väljendub helilooja sõnatuses sõja ja laastamistöö suhtes. Tõmmates taas niite tänase kontserdi pealkirjast, kujutab Jacob TV keelpillikvartett ehk masinate ja tööstuse kõige kurjemaid tagajärgi, selle inimlikku peegeldust.

Missy Mazzoli (1980) **„A Thousand Tongues“ (2011)**

Missy Mazzoli on Ameerika helilooja, keda ajaleht New York Times on nimetanud „üheks järjekindlamalt leidlikumaks ja üllatavamaks heliloojaks, kes praegu New Yorgis töötab“ ning ajakiri Time Out „Brooklyni aastatuhandejärgseks Mozartiks“. Missy Mazzoli muusikat on esitanud Kronos kvartett, Los Angelese ooper, kaasaegse muusika sekstett Eighth Blackbird, BBC sümfooniaorkester, Šoti ooper ja paljud teised kollektiivid. 2018.

Missy Mazzoli. © Caroline Tompkins.

aastal sai temast koos Jeanine Tesoriga üks kahest naisest, kelle tellimustöö pääses Metropolitan Opera pealavale ning kes nimetati Grammy auhinna kandidaadiks. Mazzoli loomingu seas on mitmeid oopereid ning ka tema instrumentaalmuusikas võib märgata laulvat kvaliteeti, mida tõendab ka täna Theodor Singi esituses kõlav teos ning selle salvestiselt kostev võimas naishääl.

Teose „A Thousand Tongues“ tellis heliloojalt tšellist ja vokalist Jody Redhage. Teos on lühike, kuid intensiivne vastus järgmisele Stephen Crane'i tekstile:

Yes, I have a thousand tongues,

And nine and ninety–nine lie.

Though I strive to use the one,

It will make no melody at my will,

But is dead in my mouth.

Jah, mul on tuhat keelt

ja üheksa ja üheksakümmend
üheksa neist valetavad.

Kuigi ma püüan kasutada vaid
seda üht,

ei loo see minu tahtel ühtki
meloodiat,

vaid on surnud mu suus.

Tõlge Gregor Kulla

Mokale Koapeng (1963)

„Komeng“ (2003)

Lõuna-Aafrika Vabariigis Sowelos sündinud Mokale Koapeng on helilooja, õppejõud, lavastaja ja dirigent. Ta on töötanud paljude erinevate muusikute ja kollektiividega, sealhulgas Sibongile Khumalo, Hugh Masekela ja Briti vokaalbänd I Fagiolini (mida ta peab ühtlasi oma lemmikkoostöök). Hetkel elab Koapeng Sambia, kus õpetab Rusango ülikoolis. Ta on andnud meistrkursusi ka Sibeliuse akadeemias.

Mokale Koapeng.

Koapeng on asutanud ka Soweto Youth Jazz Orchestra, töötanud välja kontseptsiooni „Intyilo Kantu: Melodies of the Wise“ ja on SDASA Chorale'i muusikajuht. Oma muusikalisi mõjutusi kirjeldades toob ta esimesena välja pedi tantsijad, kes tantsisid pühapäeviti tema kodukoha lähedal väikesel jalgpalliväljakul ja mängisid traditsioonilist muusikat: „Nende muusika jäi mulle nii meelde, et kuulen seda siiani kõrvus kõlamas. See on jäänud minuga eluks ajaks.“

Malai keeles tähendab *komeng* midagi väikest, aga ka kääbust, kookospähklit. Koapengi sama-nimeline teos kutsub esile uhadi poogna kõla, milleks on kasutatud kummitavaid helisid ja kõlaefekte keelpillidel. Kõige sõnasõnalisemalt väljendab seda õrn *col legno* (poogna puuosaga mängimine). Teisena kostub kõrva ka trioolide punkteeritud rütmide vastu mängimine, mis loob veidi ebamugava ja ebastabiilse tunde. Teos põhineb Nfinishi laulul „Umyeyezolo“ („Ululatsioon“), mis on poiste initsiatiivlaul. Kõlalt sarnaneb see Ameerika minimalistlikule muusikale (Reich, Mazzoli), mis loob silla Halliku teose rituaalsuse ja kontserdi kontseptsioonis sisalduva masinikkuse vahel.

Uhadi poogen.

Koapengi teos on kirjutatud „The Bow Projecti“ raames, mille kontseptsiooni autor on helilooja Michael Blake ja see sai alguse 2002. aastal Grahamstowni riiklikul kunstifestivalil. Projekt annab heliloojatele võimaluse uurida koos traditsiooni ja eriti traditsioonilise muusiku Nfinishi Dywili muusikat. Koapengi keelpillikvartett loob silla klassikalise või uue muusika ja traditsioonilise poognamuusika maailma vahel.

Täna esitusele tuleva teose tellija on New Music Indaba, keda toetas Distelli etenduskunstide fond.

Njabulo Phungula (1993) „Abyss“ (2015)

Njabulo Phungula on Lõuna-Aafrikast Durbanist pärit helilooja. Tema muusika, mis on mõjutatud kirjandusest, filmist ja kujutavast kunstist, püüab pidevalt lahti mõtestada helilooja arusaama vormist, žestist, tekstist ja tekstuurist.

Tema fonogrammiteos „Abyss“ valmis 2015. aastal Stellenboschi Slee galeriis Lõuna-Aafrikas aset leidnud sündmuse „The Clocks and Clouds: A tribute to Ligeti“ jaoks. Teos on vastus György Ligeti orkestriteoste „Atmosphères“ ja „Apparitions“. Helilooja lisab, et aeglaselt liikuv ja klastriterohke „Atmosphères“

loob tema teosele põhja läbi klaveri ja kitarriga keeltele kriibitavate küünete, inimeste töödeldud karjete ja süntesaatorite helide. Teosest „Apparitions“ võttis helilooja inspiratsiooniks aga teise osa, *agitato's* kõlava impulsiivse muusika.

Sarnaselt Elis Halliku teosele on ka Phungula teos loodud kõlama galeriis ning kõrva järgi võiks öelda, et neil on ka sarnane ebamaine kõlaline kvaliteet. Nagu tänasest kavast järeldada võib, kujutavad kaasaegsed kunstnikud tehnoloogiat, tööstuslikkust, masinlikkust nii eest kui ka tagant — see, mis sellele eelneb (häälestamine), missugune on protsess (kontrapunktiline, oma liikumises korduv, valdavalt harmooniline) ning milline on selle võimalik tagajärg (tuumajärgselt talvine või suisa kui kuristik).

Njabulo Phungula.

Gregor Kulla

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

Peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts

Eluaegne aupeadirigent Neeme Järvi, **kunstiline nõustaja** Paavo Järvi

Koosseis 13. oktoobril 2023:

TAAVI ORRO klarnet

THEODOR SINK tšello

KRISTEL KIIK viiul

MAAREN VIHERMÄE
viiul

**MAIRIT MITT-
BRONIKOWSKA** vioola

VILLU VIHERMÄE tšello

SA ERSO juhatause liige

Kristjan Hallik

Produtsent

Daily Trippel

Orkestri mäenedžer

Marko Metsaru

Partnersuhete ja müügijuht

Signe Vaiknemets

Maine- ja kommunikatsioonijuht

Kärt Ruubel

Toimetaja

Anita Maasalu

Noodikoguhoidja

Mariell Aren

Disainer

Norman Orro

Personalijuht

Piret Veensalu

Pillilao juhataja

Egert Leinsaar

Lavameistrid

Jüri Korjus

Heiki Zvorovski

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER (ERSO) on elav ja mitmekülgne orkester, kes püüdleb alati tipptaseme poole. Eesti vanimal ja mainekaimal regulaarselt tegutseval sümfooniaorkestril täitub sel hooajal 97. tegevusaasta. ERSO ajalugu ulatub aastasse 1926 ning sarnaselt paljude omataolistega maailmas on see seotud rahvusliku ringhäälingu sünni ja arenguga. Alates hooajast 2020/2021 on enam kui 100-liikmelise orkestri peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts. Neeme Järvi jätkab koostööd ERSOga eluaegse aupeadirigendina, orkestri kunstiline nõustaja on Paavo Järvi, varasemad peadirigendid on olnud Olav Roots, Paul Karp, Roman Matsov, Neeme Järvi, Peeter Lilje, Leo Krämer, Arvo Volmer, Nikolai Aleksejev ja taas Neeme Järvi. ERSO on käinud arvukatel turneedel ning osalenud mainekatel rahvusvahelistel muusikafestivalidel. Möödunud hooajal esineti Olari Eltsi juhatusel Nürnbergis, Münchenis ja Pariisis. Samuti toimus orkestri esimene kontserdireis Suurbritanniasse, kus kahe nädala jooksul anti 11 kontserti. 2021. aasta novembri lõpus osalesid ERSO ja Elts Poolas rahvusvahelisel Kesk- ja Ida-Euroopa muusikafestivalil „Eufonie“. 2019. aastal avasid ERSO ja Neeme Järvi Prantsuse Raadio maineka Montpellier’ muusikafestivali ning orkester käis Kesk-Euroopa turneel, kus Neeme Järvi juhatusel esineti Viini Musikvereini kuldses saalis, Linzi Brucknerhausi suures saalis, Praha Rudolfinumi Dvořáki saalis ja Bregenzi Bodensee saalis ning Mihhail Gertsji juhatusel Saksamaal Erlangenis ja Viersenis. Veel on esinetud sellistel maailmalavadel nagu Berliini Konzerthaus, New Yorgi Avery Fisher Hall (praeguse nimetusega David Geffen Hall), Peterburi filharmoonia suur saal ja Maria Teatri kontserdisaal, Kölni filharmoonia, Helsingi Musiikkitalo, Stockholmi Berwaldhallen jt.

ERSO plaadistuste kõrget kvaliteeti on esile tõstetud mainekates klassikalise muusika ajakirjades ning sellega on kaasnenud mitmed tunnustused, millest olulisim on Eesti esimene Grammy (2004, dirigent Paavo Järvi), värскеimad aga aasta klassikaalbumi tiitel 2020. aastal Eesti muusikaauhindade jagamisel Elleri sümfooniliste poeemide teise plaadi eest (dirigent Olari Elts) ning kultuurkapitali hellkunsti sihtkapitali aastapreemia ERSO-le ja Olari Eltsile seniste Elleri muusika salvestiste eest. Suurepärase koostöö on ERSO-l selliste mainekate plaadifirmadega nagu Chandos, BIS, Onyx, samuti Ondine, ERP jt.

Lisaks kohalikele raadio- ja telekanalitele on ERSO kontserte üle kandnud Mezzo ja medici.tv ning EBU vahendusel on need jõudnud paljudesse Euroopa raadiojaamadesse. 2020. aastal alustas tegevust ERSO TV (erso.tv), kus saab vaadata kõiki orkestri live-kontserte ning juba toimunud esinemisi.

E · R · · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

ERSO
PEASPONSOR

HOOAJA
SUURSPONSOR

NORDIC
CATERING

RADISSON COLLECTION
TALLINN

LIVIKO
— anno 1898 —

PAKEND & PRINT
ERGO TEGEMISEL

BioBlock®

Postimees
MEEDIAPARTNER

Varga ja Power

LAWRENCE POWER
VIOLA

ERSO

DIRIGENT
GILBERT VARGA

20

OKTOOBER
ESTONIA KONTSERDISAAL
kell 18 — eelkontsert
kell 19

HAYDN
BARTÓK
SCHÖNBERG

KUTSUME KUULAMA

VARGA JA POWER

R, 20. OKTOOBER KELL 18 (EELKONTSERT) JA KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Joseph Haydn. Sümfoonia nr 4 D-duur, Hob. I/4

Esa-Pekka Salonen. „Pentatooniline etüüd“

Béla Bartók. Violakontsert, Sz. 120

Arnold Schönberg. „Kirgastunud öö“, op. 4

LAWRENCE POWER viola, ERSO, dirigent GILBERT VARGA

Festival AFEKT. Piiririk

R, 27. OKTOOBER KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Helena Tulve. „Südamaa“

György Ligeti. „Lontano“

Kaija Saariaho. „Talvine taevas“ („Ciel d’hiver“)

Jānis Petraškevičs. „Surnud tuul“ („Dead Wind“)

Galina Ustvolskaja. Sümfoonia nr 3 lugejale ja orkestrile

LEMBIT PETERSON lugeja, ERSO, dirigent ja pianist MICHAEL WENDEBERG

E · R · · O

Estonia pst 4
10148 Tallinn
tel 6 147 787
erso@erso.ee
www.erso.ee

Kuula ja vaata uuesti!

 ERSO.TV